

Sondag, 28 Desember 2025

Skriflesing: Hebreëus 12:1-3

Tema: Wat jy dra, bepaal hoe jy die nuwe jaar binnestap.

Skriflesing

Hebreëus 12:1-3

Die oog moet op Jesus gevestig wees

¹Terwyl ons dan so 'n groot skare geloofsgetuies rondom ons het, laat ons elke las van ons afgooi, ook die sonde wat ons so maklik verstrik, en laat ons die wedloop wat vir ons voorlê, met volharding hardloop, ²die oog gevestig op Jesus, die Begin en Voleinder van die geloof. Ter wille van die vreugde wat vir Hom in die vooruitsig was, het Hy die kruis verduur sonder om vir die skande daarvan terug te deins, en Hy sit nou aan die regterkant van die troon van God. ³Hou Hom voor oë wat so 'n vyandige optrede van die sondaars teen Hom verdra het. Dan sal julle nie geestelik moeg word en uitsak nie.

Lukas 11:28 – "...bevoorreg is hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou."

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Gemeente, ons staan vandag op 'n besondere drumpel. Die kalender is amper leeg. Die laaste dae van die jaar lê soos stil bladsye voor ons. En soos altyd wanneer 'n jaar eindig, bring ons iets saam. Ons bring herinneringe, emosies, oorwinnings, teleurstellings, vreugdes en verliese. Sommige van ons kom met dankbaarheid. Ander kom met moegheid. Party kom met hoop. Ander met 'n swaar hart.

En hier is die waarheid waarmee Hebreërs 12 ons vandag konfronteer: wat jy dra, bepaal hoe jy die nuwe jaar binnestap.

Nie die datum nie. Nie die voornemens nie. Nie die planne nie. Maar dit wat jy saam met jou dra in jou hart, jou gedagtes en jou geloofslewe.

Die skrywer van Hebreërs gebruik 'n kragtige beeld: die beeld van 'n wedloop. Nie 'n kort sprint nie, maar 'n lang, uitgerekte wedloop. 'n Lewe-lange wedloop van geloof. En hy praat nie met mense wat nuut is in die geloof nie. Hy praat met gelowiges wat al lank hardloop, wat moeg geraak het, wat gewonder het of dit nog die moeite werd is.

En dan sê hy:

“Laat ons ook elke las aflê en die sonde wat ons so maklik verstrik, en met volharding die wedloop hardloop wat vir ons voorlê, terwyl ons die oog gevestig hou op Jesus...” (Hebr. 12:1–2)

Ek wil die boodskap van hierdie teks vandag saam met julle oopmaak rondom vier hoofgedagtes.

1. Nie alles wat jy dra, is sonde nie – maar dit kan jou steeds stadiger maak

Die eerste ding wat die teks sê, is verrassend eerlik:

“Laat ons elke las aflê...”

Die woord wat hier gebruik word, beteken letterlik: trek dit uit soos 'n kledingstuk. Soos 'n atleet wat alles uittrek wat hom swaar maak voordat hy begin hardloop.

Let op: die teks sê nie eerste “sonde” nie. Dit sê eers “elke las”.

Daar is dinge wat ons dra wat nie noodwendig verkeerd is nie. Dinge wat op sigself onskuldig is. Dinge wat selfs goed kan wees. Maar dit kan steeds 'n las word.

Die kommentaar help ons hier: dit verwys na oortollige gewig. Dinge wat jou nie opbou nie. Dinge wat jou energie steel. Dinge wat jou aandag aflei. Dinge wat jou geloof nie verdiep nie.

Dit kan wees:

- konstante vermaak wat jou stil tyd met God verdring
- besittings wat jou hart besig hou maar jou siel leeg laat
- geluide, beelde, skerms wat jou gedagtes vul maar jou gees nie voed nie
- selfs goeie dinge wat té veel plek begin inneem

Ons probleem is nie altyd dat ons te min doen nie. Dikwels is dit dat ons te veel dra.

Soos iemand wat probeer hardloop met 'n rugsak vol goed wat hy eintlik nie nodig het nie.

Jesus se ontmoeting met die ryk jongman in Matteus 19 is 'n aangrypende voorbeeld. Die man het alles reg gedoen. Maar sy besittings het hom vasgehou. Nie omdat besittings sleg is nie, maar omdat dit sy hart vasgeketting het.

Gemeente, voor ons die nuwe jaar binnestap, is dit 'n eerlike vraag:
Wat dra ek saam wat my stadiger maak in my verhouding met God?

Nie wat is sonde nie. Maar wat is oortollig.

2. Elke gelowige het 'n sonde wat hom maklik verstrik

Dan raak die teks skerper. Dit praat nie net van laste nie, maar ook van:
“die sonde wat ons so maklik verstrik.”

Die beeld hier is van klere wat om jou bene wapper terwyl jy hardloop. Jy struikel nie omdat jy swak is nie, maar omdat iets jou vasgryp.

Die Bybel sê nie hier watter sonde dit is nie. En dit is belangrik. Want dit is nie vir almal dieselfde nie.

Vir sommige is dit trots.

Vir ander is dit bitterheid.

Vir party is dit beheer.

Vir ander is dit begeerte, of verslawing, of die tong, of vrees.

Die vraag is nie: “Het ek sonde?” nie. Die vraag is:

Watter sonde verstrik my die maklikste?

Die een wat telkens terugkom. Die een wat my geestelike ritme breek. Die een wat my gewete stilweg stomp maak.

Die Skrif is duidelik: hierdie dinge moet nie bestuur word nie. Dit moet afgelê word. Uitgetrek word. Weggesit word.

Jesaja sê: “Laat die goddelose sy weg verlaat.”

Efesiërs sê: “Trek die ou mens uit.”

Romeine sê: “Laat die sonde nie regeer nie.”

Gemeente, jy kan nie die nuwe jaar vry binnestap as jy vasgeketting is aan ou gewoontes nie.

God se genade vergewe sonde. Maar sy roeping nooi ons om dit nie langer te dra nie.

3. Die Christelike wedloop vra nie spoed nie, maar volharding

Dan sê die teks iets wat ons dikwels miskyk:

“Laat ons met volharding die wedloop hardloop...”

Die woord “volharding” beteken nie om maar net te verdra nie. Dit beteken om aktief te bly, om op te staan, om aan te hou, selfs wanneer dit moeilik is.

Christelike geloof is nie ’n emosionele hoogtepunt wat jy moet vasvang nie. Dit is ’n lewenslange gehoorsaamheid.

Volharding beteken:

- om aan te hou bid wanneer jy nie antwoorde sien nie
- om getrou te bly wanneer dit voel asof niemand kyk nie
- om te bly glo wanneer die wêreld anders praat

Jakobus sê: “Laat die volharding sy volle werk doen.”

Gemeente, ons leef in ’n wêreld wat vinnige resultate soek. Maar God vorm mense oor tyd. En die wedloop word nie gewen deur dié wat vinnig begin nie, maar deur dié wat klaarmaak.

4. Jy kan net aanhou as jou oë op Jesus bly

Uiteindelik wys die teks ons waar die krag vandaan kom:

“terwyl ons die oog gevestig hou op Jesus, die Begin en Voleinder van die geloof.”

Die woord beteken: fixeer jou blik. Moenie net kyk nie. Bly kyk.

Waarom? Omdat Jesus self die wedloop gehardloop het. Volmaak. Getrou. Tot die einde toe.

Hy is die Begin. Hy het die geloofslewe moontlik gemaak.

Hy is die Voleinder. Hy het dit voltooi.

Hy het die kruis verduur vir die vreugde wat voor Hom gelê het. Die vreugde van verlossing. Die vreugde van 'n nuwe skepping. Die vreugde om ons by die Vader te bring.

Wanneer ons moeg raak, sê Hebreërs 12:3:

“Dink aan Hom... sodat julle nie moeg word en moed verloor nie.”

Vergelyk jou swaarkry met syne.

Vergelyk jou pyn met sy kruis.

Vergelyk jou stryd met sy lyding.

En jy sal ontdek: Hy dra jou.

Slot: Wat gaan jy saamneem, en wat gaan jy aflê?

Gemeente, die nuwe jaar lê voor ons. Maar God vra nie eers vir nuwe planne nie. Hy vra vir 'n ligter hart.

Wat gaan jy aflê?

Wat gaan jy uitrek?

Wat gaan jy los voor jy vorentoe hardloop?

En wat gaan jy behou?

'n Oog op Jesus.

'n Hart vol hoop.

'n Geloof wat volhard.

Mag ons die nuwe jaar binnestap nie met meer bagasie nie, maar met meer vryheid.

Amen